

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

ข่าวโทรทัศน์ของไทยปัจจุบันมีพัฒนาการที่เห็นได้ชัด ไม่ว่าจะเป็นในด้านเนื้อหาและรูปแบบของการนำเสนอ ดังจะเห็นได้จากตอนหนึ่งในหนังสือครบรอบ 25 ปี ของสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 (2538) ซึ่งกล่าวไว้ว่า ในอดีตที่ผ่านมาข่าวโทรทัศน์จะเป็นเพียงเครื่องประดับอย่างหนึ่งบนจอโทรทัศน์เท่านั้น เนื่องจากกิจการโทรทัศน์เมืองไทยสมัยนั้นยังคงถูกรอบงำจากกลไกอำนาจของผู้ปกครองประเทศอย่างเข้มงวด งานข่าวโทรทัศน์ที่นำเสนอทางหน้าจอส่วนใหญ่ จึงอยู่ในสภาพเป็นเพียงข่าวประชาสัมพันธ์หน่วยงานราชการต่างๆ หรือ ไม่ก็เป็นแค่ข่าวภารกิจของบุคคลที่มีอำนาจในบ้านเมืองเท่านั้น

แต่เมื่อกาลเวลาได้เปลี่ยนไปจนเข้าสู่ยุคสารสนเทศ ประชาชนมีความพร้อมและต้องการบริโภคข่าวสารมากขึ้น ทำให้สื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ วิทยุ หรือโทรทัศน์ก็ตาม พากันเข้าแข่งขันเสนอข่าวสารอย่างคึกคักเพื่อแย่งชิงความได้เปรียบในการเป็นผู้นำด้านสื่อ สมรรถนะข่าวสารที่เคยเจียบเหงากลับคึกคักมีชีวิตชีวาขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ข่าวสารที่เสนอต่อผู้ชมจึงเต็มไปด้วยความหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นข่าวการเมือง เศรษฐกิจ สังคม กีฬา ภูมิภาค และต่างประเทศ ทั้งหมดถูกนำมาจัดเรียงลำดับเพื่อการนำเสนออย่างน่าสนใจ

โดยเฉพาะวงการโทรทัศน์นั้นก็มีการปรับตัวครั้งใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการนำเสนอหรือเนื้อหาสาระที่เคยจืดชืด ไร้ชีวิตชีวา ก็กลับกลายเป็นมีสีสันอย่างผิดหูผิดตา การนำเสนอกระทำกันอย่างเป็นกระบวนการเพื่อแย่งชิงมวลชนทั้งในแง่ของภาพลักษณ์และเชิงธุรกิจ

รายการข่าวทางสถานีวิทยุโทรทัศน์นั้น (ต่อไปจะใช้คำว่า "โทรทัศน์" ซึ่งหมายถึง "วิทยุโทรทัศน์") โดยปกติแล้วจะมีรูปแบบและเนื้อหาในลักษณะที่เป็นทางการ จริงจัง ตรงไปตรงมา ซึ่งเป็นธรรมชาติของรายการข่าวโดยทั่วไป แต่จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้ลักษณะความจริงจังเคร่งเครียด นั้นต้องเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ดังที่บุญรักษ์ บุญญะเขตมาลา (2539) กล่าวไว้ว่ามันทำให้นิยาม (definition) และขอบเขต (scope) ของคำว่า ข่าว กว้างออกไปกว่าที่เคยเป็นมาในอดีตมาก บางครั้งก็กว้างจนมีการนำสารคดีมาปะปนกับกับข่าวเหมือนกับ แมกกาซีนทางโทรทัศน์อะไรอย่างนั้น อย่างไรก็ตามสิ่งที่สำคัญก็คือการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทำให้สิ่งที่ไม่เคยเป็นข่าวก็กลายเป็นข่าวขึ้นมา แหล่งข่าวมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้โดยไม่ต้องพูดถึงความก้าวหน้าของรูปแบบการนำเสนอ (mode of presentation) ของข่าวที่ดูเหมือนว่ามีสีสันมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างของรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาของข่าวที่เปลี่ยนไป และเห็นได้ชัดเจนที่สุดในรายการข่าวโทรทัศน์ปัจจุบันก็คือรายการ **สะกิดข่าว** ในรายการข่าวภาคค่ำของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 ซึ่งเน้นความบันเทิงคลายเครียด ด้วยการนำเสนอเนื้อหาเชิงเสียดสี ถ้อยเลียน บุคคลในแวดวงการเมือง หรือผู้มีอำนาจในสังคม และมีรูปแบบการนำเสนอที่ได้รับการปรุงแต่งเพื่อกระตุ้นอารมณ์ผู้ชมให้ได้รับความเพลิดเพลิน สนุกสนาน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเปลี่ยนแปลงไปจากแบบแผนปฏิบัติในการนำเสนอข่าวโทรทัศน์ที่เคยยึดถือกันมาแต่ดั้งเดิม

ความเป็นมาของสะกิดข่าว

สะกิดข่าวเป็นส่วนหนึ่งในรายการข่าวภาคค่ำของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 ซึ่งออกอากาศเป็นประจำทุกวัน ใช้เวลาออกอากาศครั้งละประมาณ 3 นาที จากเวลาทั้งหมดของรายการข่าวภาคค่ำประมาณ 2 ชั่วโมง (18.30 น. - 20.30 น.) โดยสะกิดข่าวจะออกอากาศในเวลาประมาณ 20.10 น. (หลังจากข่าวในพระราชสำนัก) ซึ่งถือเป็นช่วงท้ายของรายการข่าวภาคค่ำ และตามแบบแผนของการนำเสนอข่าวโทรทัศน์นั้น ถือว่าช่วงท้ายของรายการข่าวนั้นเป็นเนื้อหาสำหรับข่าวเบาๆ หรือเป็นข่าวที่ไม่ค่อยมีความสำคัญ

ความเป็นมาของรายการสะกิดข่าวนั้น เริ่มตั้งแต่ในครั้งการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 18 เมื่อเดือนกรกฎาคม 2538 ซึ่งในครั้งนั้นสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 ได้นำเสนอคอลัมน์ใหม่ขึ้นมาคอลัมน์หนึ่งในรายการข่าวภาคค่ำของสถานี โดยให้ชื่อว่า **เส้นทางสู่สภา** อันเป็นแนวคิดของผู้บริหารฝ่ายข่าวที่ต้องการนำเสนอเรื่องราวต่างๆ ที่เป็นเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยนอกเหนือไปจากประเด็นหลักๆ ซึ่งจะอยู่ในข่าวปกติประจำวันอยู่แล้ว และเรื่องราวเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยเหล่านี้ ก็จะถูกนำเสนอคล้ายกับคอลัมน์ซุบซิบในหนังสือพิมพ์ และมีเนื้อหาเกี่ยวกับการเลือกตั้งในครั้งนั้น โดยมีนายพิษณุ นิลกลัด เป็นผู้อ่านข่าวประจำ (สัมภาษณ์ สุภาพชาย บุตรจันทร์, บรรณาธิการข่าวการเมือง สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7, 23 กุมภาพันธ์ 2539.)

เส้นทางสู่สภา ได้สิ้นสุดลงเมื่อการเลือกตั้งในครั้งนั้นได้ผ่านพ้นไป หลังจากนั้นผู้บริหารฝ่ายข่าวช่อง 7 ได้มีความคิดว่าการนำเสนอข่าวในลักษณะที่เป็นเกร็ดเล็กเกร็ดน้อย เบาทมแบบ **เส้นทางสู่สภานั้น** น่าจะนำมาใช้ได้ อีก โดยเปลี่ยนเนื้อหาจากเรื่องการเลือกตั้งมาเป็นเรื่องราวทั่วไป และให้ชื่อว่า **สะกิดข่าว** ซึ่งออกอากาศครั้งแรกเมื่อเดือนกันยายน 2538 โดยมีนายพิษณุเป็นผู้อ่านข่าวเช่นเดิม และต่อมามีนางสาวศศิณา สุทธิถวิล เป็นผู้อ่านประจำของสะกิดข่าวอีกคนหนึ่ง โดยจะสลับสับเปลี่ยนกันอ่านตามความเหมาะสม และอาจจะมีผู้อ่านข่าวคนอื่นๆ มาสับเปลี่ยนบ้างเป็นบางครั้ง ซึ่งก็ล้วนแต่เป็นผู้อ่านข่าวประจำในรายการข่าวภาคค่ำของช่อง 7 ทั้งสิ้น

เนื้อหาของสะกิดข่าวนั้น เป็นข่าวเชิงล้อเลียนเสียดสี เน้นความบันเทิงคลายเครียดเป็นหลัก และสอดแทรกด้วยเรื่องราวการร้องทุกข์ของประชาชน ที่ร้องเรียนปัญหาความเดือดร้อนในชีวิตความเป็นอยู่ผ่านเข้ามายังสถานี ความบันเทิง คลายเครียดของสะกิดข่าวนั้น มีตัวละครหลักๆ เป็นบุคคลที่เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นนักการเมือง ผู้อำนวยการในสังกัด บางครั้งอาจจะมีข้าราชการระดับสูง ดารา นักร้อง ซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่มีชื่อเสียง เป็นคนของสาธารณชน ดังนั้นการนำเสนอภาพออกก็ปรียาอาการแปลกๆ คำพูดตลกๆ หรือเรื่องราวที่เป็นเกร็ดเกร็ดน้อยเบื้องหลังความเป็นข่าว อาทิ นายสมัคร สุนทรเวช กล่าวปราศรัยพร้อมกับน้ำลายกระเซ็นอย่างเห็นได้ชัด หรือนายอริสมันต์ พงษ์เรืองรอง นักร้องชื่อดังและเป็น สส.ขณะนั้น ถูกกลุ่มชาวบ้านรุมด่าทอเมื่อครั้งน้ำท่วมปลายปี 2538 เรื่องราวเหล่านี้ถือเป็นเรื่องที่น่าสนใจได้ง่าย ประกอบกับมีลักษณะของการกระตุ้นอารมณ์เป็นหลัก ซึ่งโดยปกติจะไม่สามารถนำเสนอได้ในรายการข่าวโทรทัศน์ทั่วไป จึงทำให้สะกิดข่าวเป็นรายการที่ได้รับความนิยมอย่างรวดเร็ว

ในด้านรูปแบบของสะกิดข่าวนั้น มีการปรุงแต่งและเติมสีสันลงไปให้ดูน่าสนใจในหลายลักษณะ นับตั้งแต่การใช้ชื่อรายการที่ฟังดูแปลก ชวนค้นหาความหมาย การใช้ไตเติล (title) ที่มีลักษณะพิเศษ การออกแบบตัวอักษรของคำว่า สะกิดข่าว ซึ่งมีลักษณะไม่เป็นทางการแฝงไว้ด้วยอารมณ์สนุกสนาน การใช้เสียงเพลงหรือเสียงดนตรีที่สร้างขึ้นโดยใช้เทคนิคพิเศษประกอบข่าว รวมทั้งนุกตลกและลีลาการอ่านข่าวของผู้อ่านข่าวที่มีลักษณะผ่อนคลาย ชวนเพลิดเพลินใจ เป็นต้น รูปแบบการนำเสนอเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นรายการบันเทิงมากกว่าที่จะเป็นรายการข่าวโทรทัศน์ตามปกติ

ในอีกด้านหนึ่งนั้น จากการสำรวจความนิยมในด้านรายการข่าวโทรทัศน์ในเมืองไทยของนิคมสารคดีชนสุดสัปดาห์ ในช่วงต้นปี พ.ศ. 2539 พบว่าพบว่ารายการข่าวภาคค่ำของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 เป็นรายการที่ได้รับความนิยมสูงสุดทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 67.8 (มติชนสุดสัปดาห์ ฉบับที่ 814 , 2539) และในฐานะที่รายการสะกิดข่าวก็เป็นส่วนหนึ่งของรายการข่าวภาคค่ำของช่อง 7 จึงปฏิเสธไม่ได้ในกระแสความนิยมที่รายการสะกิดข่าวย่อมได้รับเช่นกัน

สะกิดข่าว : การดำรงอยู่ได้ของรายการวิพากษ์ชนชั้นปกครอง

อาจกล่าวได้ว่าสาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้ผลิตข่าวของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 นำเสนอเนื้อหาในเชิงล้อเลียน เสียดสี นักการเมืองเป็นหลักในสะกิดข่าว ก็เพราะในช่วงเวลาข่าวปกตินั้นไม่สามารถนำเสนอได้ เนื่องจากสื่อมวลชนของชนชั้นถูกครอบงำจากการเมืองค่อนข้างสูง ซึ่งเป็นข้อหนึ่งในปัญหาทางการเมืองและเศรษฐกิจของระบบวิฤตและโทรทัศน์ไทยตามที่ อุบลรัตน์

ศิริยวศักดิ์ และคณะ (2539) กล่าวไว้ว่าในการทำงานประจำของสื่อมวลชนด้านวิทยุและโทรทัศน์นั้นจะถูกแทรกแซงโดยอำนาจทางการเมืองอยู่ตลอดเวลา

กรณีปัญหาระหว่างสื่อมวลชนกับนักการเมืองนั้น ปรากฏเป็นข่าวให้พบเห็นได้อยู่เสมอ เช่น การสั่งยุบรายการ มองต่างมุม ของ นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ซึ่งเป็นรายการโทรทัศน์ที่มีลักษณะวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลอย่างตรงไปตรงมา ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 เมื่อต้นปี 2539 โดยนายปิยะฉัตร วัชรารักษ์ ซึ่งเป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น (มติชนสุดสัปดาห์, 20 กุมภาพันธ์ 2539)

นอกจากนี้ กรณีที่นางสาวบุญระดม จิตรคอน บรรณาธิการข่าวการเมือง สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ถูกผู้บริหารสถานีสั่งย้ายเนื่องจากทำข่าววิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล เมื่อเดือนกันยายน 2539 จนกระทั่งไม่เป็นที่พอใจของผู้บริหาร และในที่สุดนางสาวบุญระดมก็ได้ลาออกจากสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ไป (มติชนสุดสัปดาห์, 17 กันยายน 2539)

และแม้กระทั่งในช่วงการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งล่าสุด เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2539 นั้น ก็เกิดกรณีคล้ายคลึงกัน เมื่อนายสุทธิชัย หยุ่น แห่งสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ได้สัมภาษณ์สด นายชวน หลีกภัย หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ และพล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ หัวหน้าพรรคความหวังใหม่ พร้อมๆ กันในรายการ เลือกดั่ง'39 ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. และออกอากาศพร้อมกันกับสถานีโทรทัศน์ไอทีวี เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2539 และในวันรุ่งขึ้นซึ่งเป็นวันที่มีการประชุมคณะรัฐมนตรี ได้มีการหยิบยกเรื่องดังกล่าวขึ้นหารือในที่ประชุม โดยนายบรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรีรักษาการในขณะนั้นให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนในเวลาต่อมาว่ารายการดังกล่าวไม่เป็นกลาง เพราะเมื่อสัมภาษณ์นายชวน มีเสียงผู้สนับสนุนคอยปรบมือ โห่ร้อง ในขณะที่ พล.อ.ชวลิต ไม่มี (มติชนสุดสัปดาห์, 29 ตุลาคม 2539)

เหตุการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่า สื่อมวลชนโดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์นั้นอาจถูกแทรกแซงจากผู้มีอำนาจทางการเมืองได้โดยง่าย เพราะเป็นสื่อที่ขึ้นต่อรัฐหรือมีความรับผิดชอบต่อรัฐโดยตรง (อุบลรัตน์ ศิริยวศักดิ์ และคณะ, 2539 ก.) ผู้ผลิตข่าวโทรทัศน์รายต่างๆ จึงจำเป็นต้องหาทางออกด้วยวิธีการของตนเอง ดังเช่นที่ผู้ผลิตข่าวของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 พยายามหาทางออกด้วยการนำเสนอเรื่องราวเชิงล้อเลียน เสียดสีนักการเมืองในสะเก็ดข่าวซึ่งถือว่าเป็นรายการข่าวที่มีเนื้อหา แรง แต่แฝงอยู่ในความล้อเล่น โดยอาศัยเนื้อที่สำหรับการหยอกล้อที่ไม่ควรถือโทษและมีนัยคล้ายๆ การ์ตูนการเมือง ทางหนังสือพิมพ์ ดังที่อุบลรัตน์ ศิริยวศักดิ์ (2539 ข.) กล่าวว่าสะเก็ดข่าวเปรียบเสมือนเวทีวิจารณ์แนวล้อการเมือง เจกเช่นการ์ตูนการเมืองทางหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นที่นิยมเพราะสามารถจับอารมณ์ความรู้สึกทางการเมืองของคนดูมาสื่อสารได้เจ็บๆ คันๆ ทีเดียว

การยึดเอาความสนุกสนานบันเทิงเป็นหลักของรายการสะกิดข่าวนั้น ทำให้รายการนี้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างรอดปลอดภัยบนจอโทรทัศน์ และได้รับความนิยมนจากผู้ชมอย่างกว้างขวาง รวมทั้งยังทำให้รายการข่าวโทรทัศน์ช่องอื่นๆ รับผิดชอบต่อพหุวัฒนธรรมด้านอารมณ์ขันจากสะกิดข่าวไปนำเสนอในรายการของตนอยู่บ้าง อย่างไรก็ตาม สะกิดข่าวก็ไม่ใช่การนำเสนอเนื้อหาที่เน้นความบันเทิง คล้ายเครียด ในรายการข่าวโทรทัศน์เป็นครั้งแรกของช่อง 7 ก่อนหน้านั้นรายการข่าวภาคค่ำของช่อง 7 ก็ปรากฏช่วงข่าว เกษตรพัฒนา ของ คำรณ หว่างหวังศรี มาแล้ว ซึ่งช่วงข่าวดังกล่าวมีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่แบบต่างๆ ของชาวบ้านในชนบท และมีจุดเด่นอยู่ที่การใช้ภาษาถ้อยคำที่เป็นกันเอง เช่น คำพูดปิดท้ายข่าวที่ว่า “...จะบอกให้” เป็นคำพูดประจำของรายการ อีกทั้งเป็นเนื้อหาสาระที่มีลักษณะของการอาศัยความโดดเด่นของตัวผู้รายงานข่าวคือคุณคำรณ หว่างหวังศรี มากกว่าสาระสำคัญของเนื้อหาข่าว รวมถึงการปรุงแต่งข่าวด้วยเพลงลูกทุ่งประกอบรายการ จนกลายเป็นเอกลักษณ์ของรายการนี้ เป็นต้น

ปัจจุบัน รายการดังกล่าวได้พัฒนามาสู่รายการ ข่าวแปลก ที่หันมาเน้นเรื่องราวความแปลกประหลาดในด้านต่างๆ ของชีวิตผู้คนและสภาพแวดล้อมในชนบท ซึ่งก็ยังคงมีลักษณะเช่นเดิม นั่นคืออาศัยบุคลิกลีลาของผู้รายงานข่าวเป็นจุดเด่นของรายการ

ลักษณะดังกล่าวชี้ให้เห็นถึง โครงสร้างเชิงเศรษฐศาสตร์-การเมือง (political-economic) ของสื่อโทรทัศน์ (McQuail, 1979) โดยเฉพาะการทำให้ข่าวมีลักษณะของการ ขายความบันเทิง มากกว่าสาระแท้จริงของข่าว อันเป็นแรงผลักดันทางเศรษฐกิจที่ผู้บริหารช่อง 7 ต้องการที่จะรักษาระดับความนิยม (rating) ของผู้ชมไว้ในระดับต้นๆ ให้ได้ และนับเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดรายการข่าวที่มีลักษณะแตกต่างไปจากที่เคยยึดถือเป็นแบบแผนในวิชาชีพเช่นรายการสะกิดข่าว ซึ่งถือได้ว่ามุ่งเน้นขายความบันเทิงแบบเสีงๆ เพราะล้อเล่นกับผู้มีอำนาจในสังคม แต่กระนั้นก็ไม่เคยปรากฏข่าวว่ารายการนี้สร้างความไม่พอใจแก่ผู้มีอำนาจแต่อย่างใด

อย่างไรก็ตาม การปรากฏขึ้นและดำรงอยู่ของรายการสะกิดข่าว ก็ย่อมสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะบางอย่างของรายการข่าวโทรทัศน์เมืองในแบบที่แตกต่างออกไปจากเดิม ซึ่งถือว่ามีคุณค่าในอันที่ศึกษาค้นคว้าให้กระจ่างชัด อันเป็นที่มาของการศึกษาวิจัยชิ้นนี้

ปัญหาคำวิจัย

1. การนำเสนอเนื้อหาของรายการ สะกิดข่าว มีลักษณะอย่างไร ?
2. รูปแบบการนำเสนอของรายการ สะกิดข่าว มีลักษณะอย่างไร ?

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ลักษณะของเนื้อหาในรายการ สะเก็ดข่าว
2. เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการนำเสนอของรายการ สะเก็ดข่าว

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษวิเคราะห์เนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอของรายการสะเก็ดข่าวครั้งนี้ ศึกษาจาก เทปโทรทัศน์ ซึ่งบันทึกจากการออกอากาศจริงในระหว่างวันที่ 19 พฤศจิกายน 2539 ถึงวันที่ 3 มกราคม 2540 ซึ่งเป็นช่วงเวลาปัจจุบันของการศึกษาวิจัย รวมเป็นเวลา 45 วัน

สมมติฐานการวิจัย

รายการสะเก็ดข่าวมีคุณลักษณะของความเป็นลูกผสมระหว่าง รายการประเภทข่าวสาร กับ รายการประเภทบันเทิง ซึ่งเป็นปัจจัยที่สามารถทำให้รายการดำรงอยู่ได้ ในขณะที่ไม่อาจนำเสนอเช่นนั้นได้ในรายการข่าวตามปกติ รวมทั้งยังทำให้รายการได้รับความนิยมจากผู้ชมอย่างกว้างขวาง

นิยามศัพท์

สะเก็ดข่าว	หมายถึง	รายการย่อยช่วงหนึ่งในรายการข่าวภาคค่ำ ซึ่งออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 มีเนื้อหาสั้นๆ มุ่งเพื่อความบันเทิง คลายเครียดเป็นสำคัญ
เนื้อหา	หมายถึง	ตัวบุคคล เหตุการณ์ เรื่องราว ประเด็น แหล่งข่าว สถานที่ และสภาพแวดล้อมที่ปรากฏในข่าว
รูปแบบการนำเสนอ	หมายถึง	ลักษณะที่ปรากฏของเนื้อหาข่าว รวมทั้งสภาพแวดล้อมทางเทคนิคที่ประกอบขึ้นเป็นรายการสะเก็ดข่าว เช่น ลีลา บุคลิกของผู้อ่านข่าว รูปแบบการรายงานข่าว ภาพประกอบข่าว เป็นต้น
infotainment	หมายถึง	รายการโทรทัศน์รูปแบบผสม ระหว่างรายการประเภทข่าวสาร (news information) กับ รายการประเภทบันเทิง (entertainment)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงลักษณะของเนื้อหาในรายการสะกดข่าว
2. ทำให้ทราบถึงรูปแบบการนำเสนอของรายการสะกดข่าว
3. ใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในด้านการเปลี่ยนแปลงของข่าวโทรทัศน์ไทย
4. ใช้เป็นแนวทางเพื่อการศึกษาสื่อโทรทัศน์ในอนาคต